

בלבבי חלק א' פרק ו' - אהבת ה'

בלבבי-חלק א' 001-008
מספר סדרה בקול הלשון 81062
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה
חלק א' פרק ו': אהבת ה'

המחבר של ספרי 'בלבבי משכן אבנה' כתב בהרחבה על נושאים רבים ומגוונים בכל תחומי עבודת השם.

דרכו היא להעמיק אל ליבת החכמה - המקור העמוק של כל נושא - ומשם לפרש את הפרטים המקיפים אותה.

קונטרס זה יתמקד בחלק קטן וספציפי: הבינה והפרטים, ובאופן הדרגתי יסייע ללומד לבנות את התמונה הרחבה יותר - את החכמה, שהיא הלב והעיקר של העניין.

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

"...רק לכנס"י יש אחדות גמורה עם הקב"ה..."

א' מקור: "מבואר בספה"ק, שיש ב' אופנים של אהבה. א. אהבה התלויה בדבר. ב. אהבה שאינה תלויה בדבר. אהבה התלויה בדבר ענינה, שהאדם אוהב מחמת דבר מה, "תלויה בדבר", תלויה משום קבלת דבר מה, וכאשר סיבת הדבר בטלה, בטלה האהבה. לעומתה אהבה שאינה תלויה בדבר, היא אהבה בעצם. אהבה בגימ' אחד. ... אהבה שאינה תלויה בדבר, היא שייכת רק לבנ"י. מכיון שמהות אהבה זו, היא אחדות עם הנאהב, והרי רק לכנס"י יש אחדות גמורה עם הקב"ה..." (אות קסא)

... "תחילה יש לקנות את מדת האהבה התלויה בדבר, ואח"כ לקנות את מדת האהבה שאינה תלויה בדבר"

ב' מקור: "...ברור הדבר שסדר עבודת האדם בקניית מדת האהבה, הוא שתחילה יש לקנות את מדת האהבה התלויה בדבר, ואח"כ לקנות את מדת האהבה שאינה תלויה בדבר. כלומר, בכך נפש הישראלי פנימה, טמון ב' הכוחות, גם האהבה התלויה בדבר, וגם אהבה שאינה תלויה בדבר, ועבודת האדם לגלות אהבה זו מן הבכח לבפועל...." (אות קסא)

"... הכרה שהכל בכל מכל כל מהקב"ה, וכל מה שיש לי אינו אלא הטבה ממנו ית"ש..."

ג' מקור: "... האדם היא להבין ולראות, שמצד עצמו אין לו כלום, וכל מה שיש לו הכל בכל מכל כל זה מהקב"ה. כלומר, לא רק הכרה שהקב"ה נותן לי הרבה מתנות ומיטיב עמי רבות, אלא ההכרה שהכל בכל מכל כל מהקב"ה, וכל מה שיש לי אינו אלא הטבה ממנו ית"ש." (אות קסג)

"... ירגיל האדם את עצמו עוד פעם ועוד פעם, לראות את כל מהות חייו כשומר על דברים של הקב"ה."

ד' מקור: "... ירגיל האדם את עצמו עוד פעם ועוד פעם, לראות את כל מהות חייו כשומר על דברים של הקב"ה. הבנים לא שלו, אלא פקדון מן הקב"ה. החכמה אינה שלו, אלא פקדון. הממון אינו שלו, אלא פקדון. ואזי אין שייך שום מחשבה כלל של "שלי", אלא הכל שלו ית"ש, והכל ממנו ית"ש. "שלי" ענינו, דבר שניתן לי מן הקב"ה כפקדון על מנת לעבוד בו את קוני, ותו לא מידי.. (אות קסו)

בלבבי חלק א' פרק ו' - אהבת ה'

ה' מקור: "לאחר שזכה האדם וקנה בלבו את מדת האהבה התלויה בדבר, עתה עבודתו לקנות את מדת האהבה שאינה תלויה בדבר. ובאמת כבר כתבנו, שמדה זו מושרשת "בקב"ה וישראל חד". וזה ברור שישראל חד, זהו ההבחנה של נשמתו של ישראל, ולא של גופו. ולכך מדת אהבה זו, כל מהותה גילוי מהותה הפנימית של נשמת ישראל. ובכדי שיזכה האדם לכך, שיהיה בו מדת אהבה שאינה תלויה בדבר, בצורה בנויה ולא ניצוצות בלבד, לכך נצרך שכל חייו יהיו סביב לקב"ה. (אות קסח)

"נצרך שכל חייו יהיו סביב לקב"ה"

ו' מקור: "והנה הדרך הפנימית לעורר את מדת האהבה שאינה תלויה בדבר, הוא על ידי התבוננות ודיבור. ראשית, על ידי שיתבונן היטב במהות האהבה שאינה תלויה בדבר, הן על ידי משלים של עולם הזה, והן בהסתכלות ברוחניות הדברים, עד אשר יתיישבו הדברים היטב במחשבתו, ואמונתו תהיה שלמה בקיום אהבה שאינה תלויה בדבר בין הקב"ה לכנסת ישראל." (אות קסט)

"אמונתו תהיה שלמה בקיום אהבה שאינה תלויה בדבר בין הקב"ה לכנסת ישראל"

ז' מקור: "ולאחר מכן יש את עבודת הדבור, והיא עבודה יקרה ונפלאה, והוא שיבחר פסוקים שמוזכר בהם אהבת הקב"ה לכנסת ישראל, וכן להיפך, אהבת הכנסת ישראל להקב"ה, או לחילופין שיקבע לכך לשון לפי צחות נפשו, כל אחד באשר הוא, ויחזור על סגנון אחד דיקא פעמים רבות מאוד מאוד כחצי שעה, שעה, ויותר, כל אחד לפי השגת נפשו, ויעשה כן בדיבור מתוך לבו ולא מתוך שכלו, ויתמיד בכך תקופה ארוכה, ובכך תתלהט נפשו מאוד לאהבת בוראו." (אות קסט)

"יש את עבודת הדבור, והיא עבודה יקרה ונפלאה, והוא שיבחר פסוקים שמוזכר בהם אהבת הקב"ה לכנסת ישראל, וכן להיפך, אהבת הכנסת ישראל להקב"ה"

[העבודה] צריך להעשות מתוך שקטות, רגיעה, ומתוך חוזק פנימי, והתלהטות פנימית דיקא, ולא חיצונית כלל

לחיות את הפרשה תולדות תשפ"ו

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב יַעֲחָפֹר אֶת בְּאֵרֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר תָּפְרוּ

בְּיָמֵי אֲבָרְהָם אָבִיו וְגו' וַיַּעֲמֵק מַיִם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת (בראשית כו, יח. שם, כב)

המשך המסורת ודרך ייחודית

על מנת להתחיל נקודות חדשות עליו להכיר את עצמו הייטב, ומתוך הכרה בהירה זו הוא מוציא את יחודו לפועל. חלקים אלו ששייכים לו בלבד, הם מחברים אותו ישר לקב"ה ללא אמצעי. אמנם, נקודה זו צריכה זהירות יתירה לבלתי יטעה, כי המכשול מצוי בה עד למאוד.

למעשה:

מלבד המשכת דרכי אבותיו ורבותיו, שעליהם מושתת רוב ככל היום אצל רוב בנ"א, על האדם להכיר תכונה ייחודית בנפשו, ולהוציאה מן הכח לפועל, ולו במעט, בכל יום (אם ניתן), נקודה קטנה, אולם יציבה ועמוקה, ובה להתקדם לעצם נפשו ודרכה לדבקות ישירה לבורא ית"ש.

כל אדם מחד עליו להמשיך את הדרך והמעשים טובים שקיבל מאבותיו ורבותיו, ואלו הם הבארות שחפרם אברהם, וחזר בנו יצחק וחפרם. והיינו שיצחק דבק בדרך ומעשה אבותיו.

אולם מאידך כל אדם יש לו ייחודיות מסוימת שאין בזולתו - ואף לא באבותיו ורבותיו. ייחודיות זו איננה המשך של אבותיו, אלא היא מיוחדת לו. ובה נצרך לו לחפור בארות חדשות, כמו יצחק, והיינו נקודות חדשות שבהם הוא ייחודי. ובעיקר נקודה 'אחת' עיקרית ששייכת רק לו. ונצרך הן דרך של המשך, דרך אבותיו ורבותיו. והן דרך של חידוש - ייחודיות לעצמו.